Δευτέρα τὴ 18 Σεπτέμβρη 1887

Ἀπὸ δημέρα ἐλάνα μοραλίν δὰ γάβω
ἐν χρόμαλα τρία μανὰ δύο μαὶ ἐν λίμα
γιὰ σήμερα μὲ 15 μοναὶ ἐλαμβάνω μαὶ ἄλλο μα
ζα σπάλη λουρινὴ μαὶ ἀχὸ τὰ γάβω σημερὸ
νὰ λὲν χρόνια 85-το τὰν διὰ χρόνια
ἐξ ἴλανα μαζὰ μαὶ ἔγραφα νρὸ λοὶ μερόνα λὰ
νάνζον ἔνα χρόμα ἐξ τὸ μαὶ ἔνα τὸ χρόμα
διὰ μερόνα τὸ ἔδωζα ἐὶ μηχανὴ μονὴ ἐόνγον
ἀλλὰ αὐτοὶ ἔχω λοὶ σπουδὴ λου νάγω λὰ ἔνα μὸν
ἔνον νὰ λοὶ διάσω μὲ νὰ ἀνοίξω τὰ ζνραίτα
νὰ σπήνω μαὶ τότε νὰ μὰ δώσου τὰ χρόμαλα μαὶ
παὶς μὲ χαίνλαι χαλὰ λὶ ὄμορφα ὅλλου μὲ ἔχε
γιὰ τότε ὅλαν αὐτοὶ δο σπόρο μὰ τὸ βιβλίο
αὐ λοὶ τὰ χρόμαλα νομίζω σὺν σὶς πουλαὶ ἐξ
λοὶ ἀγοραμίλας δὲν λοὶ μίζω παὶ ὅχου διότι
λοὶ ἀπάζαμε τὸ ἐλπιαθήριον παλίτρο
τὸ χαρτόπιζα μὲ σπουδὴ νὰ ἐλπαχαριδῶ
νὰ ἰσὶ μίζω λοὶ σπουδὴ λου χέω ὅτι δὰ μὲ
δώσι ἔνα χρόμα νὰ διαλέξω ἐξ λοὶ σπρόμω
ὅτι δὲν σηαίνω νὰ ὀρχοθῶ ἢ νὰ δώσω τὰ
χρόμαλα ἢ νὰ λοὶ σπρέψω ὅσα χρόμαλα ἔχω
γιατὶ ἀνὸ τὰ βιβλία ὅσα πάρνω χηγόρ μαὶ νὰ
τὸ σφάξω ἐξ τὸ μονάϊν διὰ νὰ σπηδῶν διὰ
χρόνια λοιπὸν ἀφ τὰ χρόμαλα ὑδιοὶ σπουδὴ σπαν
τὸ μονάϊν τὸ χρόνια

Ἤδαμὲ
γιὰν